

Bài Viết của Phu Nhân Tội ng Lê Văn Hoàng

Tác Giả: Phạm Thị Kim Hoàng
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 19:20

Họ đã nếm xương không phải là vì hận nhất! Họ đã nếm xương là vì muốn báo oán toàn Sáu Chín mà họ từng mang trên đầu: Tội Quỵ c, Danh Dự, Trách Nhiệm.

Bài Viết của Phu Nhân Tội ng Lê Văn Hoàng gửi cho bà Đệ ng Thi Tuyệt Mai và Nguyễn Cao Kỳ Duyên nhân dịp 30 tháng 4 / 2010

Tôi chuyển đến cô bài viết này nhân dịp 30 tháng 4, 2010. Cô hãy đọc và xin cô chuyển đến ba cô, cậu Thiệu Tội ng Nguyễn Cao Kỳ Phó TT VNCH nhé là một người trẻ tình cảm một công dân VNCH gửi đến vợ cậu Phó TT VNCH qua bài phát biểu của ông rằng:
"Tôi TT Nguyễn Văn Thiệu trẻ xương đầu ham sống sống chết".
Nếu như đến lúc này âm của cô hay ba cô thì tốt quá. Vì không có đến cha chửi email của ba cô, mong cô giúp tôi.
Cảm ơn cô.



Thiệu

Tội ng Lê văn Hoàng

Tiêu, Thiệu ng, Cơm Phở c, Yêu Kính...

Tội ng Niệm Nhợ ng Anh Hùng trẻ ng Tiêu t Tháo Chiến Sĩ ...

Bà Lê Văn Hoàng, nữ danh Phạm Thị Kim Hoàng.

Tôi chàng ra đi lòng khoác chiến y,

và hồn nếm xương bóng quỵ c k

Nàng ngợ ng con thoi có khi nhợ chàng.

Có muốn gì đâu! Lòng thòm thàng.

Chàng ngợ trên yên ngựa bóng dáng em
mặt mù sau đám khói tên.

Bằng khuôn mặt nhìn tay kiếm.

Không sao đâu đôi lòng hi vọng....

(Chinh phở ca – Phạm Duy)

Ngày 21/4/1975, khi Tội ng Thiệu ng Nguyễn Văn Thiệu trẻ chực, trao quyền lực cho cậu Trăn Văn

Hờng, tôi còn nhớ rõ là ông Thi u nói:

“M t m t Tờng Thờng Nguy n Văn Thi u, quân đ i còn Trung Tờng Nguy n Văn Thi u, đờng bào còn m t chi n sĩ Nguy n Văn Thi u. Tôi nguy n s chi n đ u k bên anh em chi n sĩ”.

L i tuyên b c a ông Thi u đã gây cho tôi s xúc đờng. Th r i l i tuyên b y cũng đã bay theo gió, khi s l n c p ch huy tr c t i p đ i u hành gu ng máy qu c gia đã v cánh chim bay sang ngo i qu c, tìm n i n tr n an lành, b m c quê nhà, dân t c và quân đ i đang ch t đ u i trong cu ng phong sủng đ n t i b i, Thi u Tờng Nam, Hờng, Hai, V , Phú. Nh c đ n đây tôi không ngăn n i t i ng n c ngh n ngào.

Ôi t i ng sủng n r n vang trên kh p lãnh th . Mùa hè năm 1972, nhà văn Phan Nh t Nam đã m nh danh là mùa hè đ l a. Mùa hè máu. Mùa hè cu i đ y yêu đ đ ng. Mùa hè t n cùng v c th m. Còn mùa hè 30/4/1975 bi th đ ng thê th m ng n nào? Chúng ta còn đ ngôn t đ di n t t n cùng n i th đ ng tâm kinh hoàng c a sinh ly, t bi t, cu ng cu ng y không? Tin th t tr n t các Vùng 1,2,3 bay v đ n đ p. Có nh ng n i ch a đánh đã b cho đ ch tràn vào. Cũng có n i quy t li u t chi n. Th m th đ ng thay, cu c rút quân h n lo n bi đát ch a t ng có trong l ch s và quân s .

Đài VOA và BBC tuyên b nh ng tin th t b i n ng n v phía QLVNCH khi n lòng dân càng thêm khi p đ m. Nh ng đoàn quân th t tr n, t t i manh giáp, không ng i ch huy, cu ng quýt ch y nh đàn v t b sẵn đ u i. Tinh th n binh sĩ r i lo n hoang mang t t đ . H thì ào ào nhau:

- “Tờng Thờng Thi u, Th Tờng Khiêm, Đ i Tờng Viên đã cao bay xa ch y, còn đánh đ m gì n a. Ông Tờng này, ông T nh n , đã tr n đ ngo i qu c, chúng ta còn đánh làm gì”. H còn h i nhau:

- “Bao nhiêu năm chúng ta chi n đ u cho t qu c, hay chi n đ u cho t p đoàn tham nhữg? Hay cho cá nhân c a ai đây?”

M t ng i ch huy, nh ng quân nhân nh r n không đ u, r i rít, tan rã. L i có nh ng câu h i:

- “Quân không Tờng ch huy thì sao?” Có nh ng k ch tâm dè b u, th đ ng ch trích chê bai:

- “Có nh ng ông Tờng mà bi t đánh gi c cái gì! Ch có lính đánh đ các ông Tờng h đ ng”.

L i phê bình c a nh ng k b t mẫn hay nh ng k có tâm đ a h n h p, th t ch ng khác nào ch ng i đáy gi ng. Cho dù có nh ng v Tờng bê b i, làm cho quân đ i b nh c, thì cũng có nh ng v Tờng trong s ch đ c đ , l i l c, tài ba, đáng cho dân quân khâm ph c. Nh ng ph n t b t mẫn y đã vô tình hay c ý không th y vi c t i quan h c a s h t đ ng, h tr , gi a các Tờng Lãnh, Sĩ Quan, và Binh Sĩ th t c n thi t cho quân đ i và qu c gia nh th nào. Đ i v i nh ng v cao minh, hi u bi t giá tr hy sinh c a nh ng ng i tu n t i t, tôi trang tr ng cú đ u c m t , tri ân. Có nhi u ng i đã nêu lên câu h i v i tôi:

- “T i sao Tờng Nam, Tờng Hờng ch t làm chi cho u ng? T i sao các ông Tờng y không t i p t c chi n đ u? T i sao các ông không tr n sang ngo i qu c?”

L i có ng i nghiêm kh c trách tôi:

- “Bà th t đ . N u là tôi, tôi quy t li t can ngăn không đ cho các ông y ch t. V con nh th này, ông Hờng ch t đành b v con l i sao?”

Ngay c vài v phu nhân c a các Tờng Lãnh, h c còn t trong tù, h c đã an nhàn n i x ng i, cũng th t ra nh ng l i ch trích tôi. Nghe nh ng l i phê bình y, tim tôi đau nhói. Tôi tôn tr ng s nh n xét “theo t m hi u bi t c a h ”. Tôi ngán ng m không tr l i, ch m m c i l c đ u. Nh ng hôm nay tôi ph i lên t i ng. Lên t i ng đ t ân nh ng ng i đang âm th m chi n đ u Vi t Nam, đ t ân nh ng ng i hùng can đ m đã, đang, và s t i p t c đánh đ u i C ng S n c u quê h đ ng, đ tr l i nh ng ng i đã nêu lên nhi u câu h i đó. Tôi trân tr ng xin nh ng v nào đã có nh ng l i ch trích nên bình tâm suy nghĩ l i, tr c khi phán đoán vì... nh ng v

Tổng Lãnh bách chiến bách thắng rồi thì nào chịu xuôi tay như c nhả trộm c ngh ch c nh, trộm c kò thù? Nhưng vì Tổng đã tung xông pha trong mả a đởn, bao lần thì thách với t th n, với nhi u chiến công t c p b c nh lên t i hàng Tổng Lãnh, đã tung kh c ph c gian nguy, xoay ng c th c , chuy n b i thành th ng trên kh p m t tr n, l ão nh ng v Tổng ng y ch nghe hai tiếng “buông súng” rồi gi n d xuôi tay t sát hay sao?

Viết đ n đây tôi m n phép nêu lên câu h i: Th a toàn th quý v sĩ quan QLVNCH. Ngày quý v nh n lãnh chiến c mĩ sĩ quan c a trộm ng Võ B , quý v còn nh sáu ch gì trên chiến c mĩ y không? Sáu ch mà quý v tr nh tr ng đ i lên đ u là: “T Qu c, Danh D , Trách Nhi m”. Ngày mãn khóa sĩ quan v i nh ng l i tuyên th , quý v h n nh ? Cũng nh nh ng đ i u tâm ni m ai l i ch ng thu c lòng? Nhưng v b n c ra đi tr c binh bi n, nh ng v l i b s p hàng vào tr i tù C ng S n, tôi xin t l i, vì th t tình tôi không dám có l i phê phán nào. Tôi ch mu n nói lên t t c s th t v cái ch t c a hai v Tổng ng Nguy n Khoa Nam và Lê Văn Hùng . Hai v Tổng ng này đã ba l n t ch i l i m i di t n sang ngo i qu c c a viên c v n M , c ng quy t l i t chiến n, b o v m nh đ t Vùng 4. Viên c v n M h i thúc, đ i ch không đ c, sau cùng chán n n và bu n bã b đi.

Tr c đó, vào ngày 29/4/1975, l i tuyên b c a Vũ Văn M u và D ng Văn Minh trên đài phát thanh Sài Gòn ra l nh t t c ng i M ph i r i Vi t Nam trong vòng 24 tiếng đ ng h , thì chính là lúc “k ho ch hành quân m t c a hai Tổng ng Nam Hùng đã hoàn t t.”

Tổng ng Nguy n H u H nh, ng i thay th Tổng ng Vĩnh L c vào nh ng ngày gi cu i t i t p đ i n tho i v C n Th . Ông H nh đã dùng tình c m chiến h u, dùng nghĩa đàn anh thân thu c, kh n kho n yêu c u Tổng ng H ng v h p tác v i D ng Văn Minh và Nguy n H u H nh. Thâm tâm có l ông H nh lúc đó mu n đ xét thái đ c a hai Tổng ng Vùng 4 nh th nào. Nhi u l n, qua cu c đ i n đàm v i Tổng ng Nguy n H u H nh, Tổng ng H ng đã luôn kh ng đ nh:

- “Không h p tác v i D ng Văn Minh. Không đ u hàng C ng S n. T chiến đ n cùng”.
Khi Tổng Th ng Thi u t ch c, trao quy n l i cho c Tr n Văn H ng, và r i vì hoàn c nh đ m chìm c a v n m nh đ t n c, tr c nhi u áp l c nên c H ng đã trao quy n l i cho D ng Văn Minh, đ r i “ông Tổng ng hai l n làm đ nát quê h ng, o hoen l ch s này, h mình ký tên dâng n c Vi t Nam cho C ng S n.” V Tổng ng Lãnh tr n th m t vùng, tùy hoàn c nh đ t n c, và tình hình chiến s đ a ph ng, tr n quy n quy t đ nh, xoay chuy n th c , không c n ph i tuân l nh m t cách máy móc theo c p ch huy đ u nào đã tr n h t, thì còn ch l nh ai? Ph i tuân l nh ai? Tóm l i, lúc đó l nh đ u hàng c a D ng Văn Minh và l i kêu g i c a Nguy n H u H nh đã không đ c Tổng ng Nam và Tổng ng H ng đáp ng.

Viết đ n đây, tôi xúc đ ng l th ng. Tôi ngh n ngào r i l nh đ n m t sĩ quan binh sĩ đã b t khóc khi nghe l nh đ u hàng c a D ng Văn Minh. Anh em đã ôm lá c t qu c, ôm kh u súng vào lòng n c n . Có nh ng chi khu tr ng và nh ng đ n tr ng nh t đ nh không ch u đ u hàng. H đã t th đ n viên đ n chót. Và viên đ n chót dành đ k t li u đ i mình. C p b c c a nh ng anh em y không cao, ch ch huy khu nh , hay m t đ n l loi, nh ng tinh th n tranh đ u c a anh em cao c và oai hùng th đ y.

Trong khi Sài Gòn b ng đ u hàng thì C n Th v n an ninh tuy t đ i. K ho ch hành quân đã th o xong. Vũ khí l ng th c đ n đ c s n sàng. T t c đ u chu n b cho các cánh quân di chuy n, s đ a v các tuy n chiến đ u. K ho ch di quân, ph n công, và b t tay n m trong l nh m t quân hành đó. Vùng 4 có nhi u đ a th chiến l c, có th kéo dài cu c chiến thêm m t th i gian. B i lúc đó, cho đ n ngày 29 tháng 4 năm 1975, ch a có m t đ n nào, dù o qu n l xa xôi h o lánh o Vùng 4 đã l t vào tay gi c C ng.

Nh ng, C n Th , sáng ngày 30/4/1974, dân chúng nh n nháo hoang mang. Đã có m t sĩ binh sĩ b ng. T i th xã, c nh náo lo n đáng bu n ch a t ng có đã x y ra. T ng nhóm đông đ o

Bài Viết của Phu Nhân Tổng Lê Văn Hoàng

Tác Giả: Phạm Thị Kim Hoàng
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 19:20

bên ác ôn và thà nôm c đ c th câu đã ra tay c p gi t tài s n các c s M , và nh ng nhà t nhân đã b tr ng, b t ch p ti ng súng n can thi p c a c nh sát duy trì an ninh tr t công c ng. Chúng c p gi t, đ p phá, hò hét nh lũ điên. Ch c ch n trong s này có b n C ng S n n m vùng có ý đ gây r i lo n áp đ o tinh th n binh sĩ.

Lúc y T ng Nam và T ng H ng v n còn liên l c v i các cánh quân ch m đ ch. Nhi u cánh quân n ng c t đ c đ a v th xã C n Th đ b o v B Ch Huy Quân Đoàn, n m chung quanh vòng đai Alpha. T 2 gi đ n 4 gi chi u ngày 30 tháng 4, gi đã đi m. Đúng theo k ho ch l nh hành quân b t đ u. Nh ng h i ôi, khi liên l c đ n các c p ch huy c a các đ n v thì m i hay h ch a bi t tý gì v k ho ch, ch a r c r ch chi h t, ngoài v i c thay đ i các cu c b trí t sáng đ n gi phút này.

Tìm ki m Đ i Tá an ninh, ng i đã lãnh nhi m v phân ph i phóng đ và l nh hành quân m t đ n các đ n v , thì m i v l ra v sĩ quan này đã đ a v con tìm đ ng t u thoát sau khi ném t t c m t l nh vào tay v Đ i Úy đ i quy n. Ông này cũng đã cu n gói tr n theo ông Đ i Tá đàn anh, cho có th y, có trò. Các phóng đ và l nh hành quân m t cũng đã bi n m t. Thi u T ng Nam và Thi u T ng H ng t c u t không sao t n i. Tôi không ngăn n i ti ng n c ngh n ngào khi h i t ng l i v b i r i c a Thi u T ng Nam và s đau kh th t v ng c a H ng. Nh ng đ ng gân trán n i vòng lên, răng c n ch t, bi u l s đau đ n và ch u đ ng kinh h n. Ng i đ p tay đánh m xu ng bàn khi th y k ho ch s p x p th t tinh vi b k ph n b i hèn nhất làm gãy đ b t ng . H ng ng c m t nhìn tôi nh mu n h i:

- “Có đ ng ý đem con lính n n không?”

Tôi c ng quy t t ch i. Tôi không c u an ích k , tìm s ng riêng, b m c ng i trong c nh đ u sôi l a đ . Tôi nh t đ nh i l i, cùng ch u ho n n n, cùng li u ch t. H ng h i tôi:

- “Thành công là đi u chúng ta mong c, nh ng r i th t b i, em đ nh li u l nào?” Tôi đáp:

- “Thì cùng ch t! Các con cũng s th . Em không mu n m t ai trong chúng ta l t vào tay C ng S n”.

Và đ kh i ph i sa vào tay gi c C ng, tôi bình tĩnh thu x p cái ch t s p t i cho m con tôi, đ ng gi i thoát cu i cùng c a chúng tôi. 4g45 chi u ngày 30/4/75, T ng H ng r i b v n phòng B T L nh Quân Đoàn 4, v b ch huy ph , n i chúng tôi t m trú. H ng không mu n ch ng ki n c nh bàn giao ô nh c s p t i gi a Thi u T ng Nam và tên Thi u Tá Vi t C ng Hoàng Văn Th ch. Năm gi r i chi u khi Hoàng Văn Th ch ti n vào B T L nh Quân Đoàn là lúc H ng g i máy liên l c v i T ng M ch Văn Tr ng, ra l nh đ a hai chi đ i thi t giáp t i án ng ò dinh T nh Tr ng đ b o v B Ch Huy S Đoàn 21 m i v đóng n i đây. Sau đó H ng ti p t c liên l c v i các đ n v đang ti p t c ch m súng c các ti u khu. Đ ng th i H ng m i T ng M ch Văn Tr ng cùng các đ n v tr ng chung quanh vòng đai th xã C n Th v h p. 6g30 chi u, khi các v sĩ quan v a ra đ n c ng, có m t toán thân hào nhân sĩ quen bi t t i C n Th đang ch c s n, g m kho ng 10 ng i. H xin g p T ng H ng, v i t cách đ i đ n dân chúng th xã, yêu c u:

- “Chúng tôi bi t Thi u T ng không bao gi ch u khu t ph c. Nh ng xin Thi u T ng đ ng ph n công. Ch m t ti ng l nh c a Thi u T ng ph n công, Vi t C ng s pháo kích m nh m vào th xã. C n Th s nát tan, thành bình đ a nh An L c. Dù sao, v n n c đã nh th này r i, xin Thi u T ng hãy vì dân chúng, b o toàn m ng s ng c a dân, đ p b tánh khí khái, can c ng...”.

Nghe h nói, tôi c m th y đau lòng l n khó ch u. Tôi cũng không ng c nhiên v l i yêu c u đó. B i m i tu n l tr c, Vi t C ng đã pháo kích n ng n vào khu C u Đôi, cách B T L nh không xa, gây thi t h i cao v nhân m ng và tài s n c a đ ng bào. Dân chúng C n Th còn khi p đ m. H ng nh đ ng ch t l ng tr c l i yêu c u y. M t lát sau, H ng c g ng n n

Bài Viết của Phu Nhân Tổng Lê Văn Hoàng

Tác Giả: Phạm Thị Kim Hoàng
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 19:20

Có i trở lại:

- “Xin các ông yên lòng. Tôi sẽ cố gắng hết sức để tránh gây thiệt hại cho dân chúng”.

Toán ngắ i ra v. Hoàng quay sang hỏi tôi:

- “Em còn nhớ tên gia đình của Phan Thanh Giản? Bởi một ba tên miền đông, rồi cũng vì dân chúng mà của Phan đã nhún mình nhường thêm ba tên miền tây cho quân Pháp. Của Phan không nên thấy dân chúng điêu linh và cũng không để một tí tởn tháo, không thể bó tay làm nhóc quố c sĩ. Của Phan Thanh Giản đành nhịn ăn rồi uống thuốc để c quyền sinh”.

Trở m ngâm vài giây, Hoàng tiếp:

- “Thà chết chứ đâu thể bó tay trở m nhìn Việt Cộng tràn vào”.

6g45 chiều ngày 30 tháng 4, Tổng ng Nam đến tho i cho Hoàng, hỏi tình hình các n. Hoàng báo v i Tổng ng Nam v vi c đ i di n dân chúng th xã đ n yêu c u th ng v i Hoàng. Hoàng cũng cho Tổng ng Nam biết đ c l nh truy n tin m i nh t s giao cho ngắ i tín c n phân p i. Tổng ng Nam cho Hoàng hay là ông đã cho thu bằng l i kêu g i dân chúng và l i yêu c u này sẽ cho đài C n th phát thanh. Nghe ng m u s t i nhân, thành s t i thiên. Thêm m t l n n a, sẽ gây đ đau lòng. Đài C n Th b n i ng tr c đó, kho ng m t gi , viên giám đ c đài b uy hi p, thay vì phát thanh cu n bằng c a Thi u Tổng ng Nam tr c, chúng thay cu n bằng có l i kêu g i c a Thi u Tá C ng S n Hoàng Văn Th ch. Kho ng m i phút sau, đài m i phát thanh cu n bằng c a Tổng ng Nam. Mu n màng r i. Không còn níu kéo đ c s tin t ng n i dân chúng và binh sĩ đ c n a. Hàng ngũ các đ n v đã th a th t l i càng thêm th a th t.

7g30 t i ngày 30 tháng 4, Hoàng gọi tôi lên văn phòng làm vi c. Đây là gi phút nghiêm trọng nh t, không có ai hi n di n h t. Sau khi k cho tôi nghe h t s đ v t tr a đ n gi phút đó, Hoàng nh n m nh:

- “Hoàng, em đã hi u s th t b i do các nguyên nhân sau đây: Võ Đ i Tá không tuân l nh, nên gi chót không đ i u đ ng quân v các v trí chi n l c, trừ li u theo k ho ch. Vi c níu kéo s tin t ng c a dân chúng và binh sĩ không thành. L i kêu g i tr tràng c a Tổng ng Nam không có t ng vang. Cũng nh l i yêu c u c a dân chúng th xã C n Th ”.

Qu c đôi m t sáng, Hoàng nhìn tôi đ n gi ng:

- “Em phải s ng l i nuôi con”.

Tôi ho ng h t:

- “Kìa mình, sao mình đ i ý?”

- “Con chúng ta vô t i, anh không n gi t con.”

- “Nghe không th đ con s ng v i C ng S n. Em sẽ thay mình làm chuy n đó. Ch c n chính thu c ng c c m nh cho con. Ch em m t chút, chúng ta cùng chết m t lúc”.

- “Không th đ c. Cha m không th gi t con. Anh van mình. Ch u nh c, c s ng. l i thay anh, nuôi con tr thành ngắ i công chính. Phú quý vinh hoa đ a v hãy đ phòng, nghe th đ đó làm m ám l ng tri. Nh , giang san t qu c là tr ng đ i h n h t. G ng ch u cúi lòn, nh c nhã đ nuôi con và cũng nuôi luôn ý chí đ có ngày còn ph c h n cho đ t n c chúng ta”.

- “N u vì con, mình th ng con, sao mình không đi ngo i qu c?”

Ho ng đanh m t l i, nghiêm kh c nhìn tôi trách móc:

- “Em là v anh. Em có th nói đ c câu y sao?”

Bi t mình v ng v , l l i xúc ph m đ n ngắ i, tôi v i vàng t l i:

- “Xin mình tha th . Ch ng qua vì quá th ng mình nên em m i nói th ”.

Gi ng Hoàng th t nghiêm trang mà cũng th t trở m tĩnh:

- “Nghe anh nói đây. Ngắ i ta tr n ch y đ c. Ch anh không bao gi tr n ch y. M y ngàn binh sĩ đắ i tay, h i nào sinh t có nhau, gi b m c h tìm s ng riêng mình sao? Anh cũng không đ u hàng. Bấy gi thì rút cũng không k p n a, vì vào m t khu mà không có ngu n ti p li u v

khí, đến đến c, lòng thì không c m c đến c lâu. Đã mu n r i. Viết C ng đang kéo vào đến đ anh không đến đ c n súng vào đ u chúng, thì gây thi t h i cho dân chúng và anh em binh sĩ. Anh không mu n th y bóng dáng m t tên Viết C ng nào”.

Tôi phát run lên h i:

- “Nh ng mình i, còn em? em ph i làm gì trong lúc này?”

N m ch t tay tôi, H ng nói:

- “V ch ng tình nghĩa bao nhiêu lâu, anh hi u em và em hi u anh. Em tuy ch là con cá nh nh ng bi t mang ý chí kinh ng . G ng ch u nh c. Dù ph i ch u trăm ngàn s nh c nh đ nuôi con, đ ph c h n cho quê h ng. C i trang, c i đ ng, len l i mà s ng. Anh tin em. Vì anh, vì con, vì n n c, tình nhà, em có th ch u đ ng n i! Nghe l i anh đi. Anh van mình, anh van mình”.

Tôi không sao t ch i đ c tr c ánh m t van nài, tr c nh ng l i tha thi t y:

- “Vâng, em xin nghe l i mình”.

H ng s tôi đ i ý, ti p l i thúc gi c:

- “Em h a v i anh đi. H a m t l i đi”.

- “Em xin h a. Em xin h a mình i. Nh ng xin cho em hai đ u ki n. N u C ng S n b t em ph i s ng xa con, n u gi c C ng làm nh c em, lúc y em có quy n t sát theo mình ch ?”

H ng suy nghĩ giây lâu, g t đ u đ ng ý, và ra l nh cho tôi:

- “Em m i má và đ em các con lên l u g p anh”.

Tôi quay đi. Ánh m t b ng ch t đ p vào lá c v n đ ng g góc phòng. Tôi v i vàng đ em c đ n bên ng i. Tôi nói:

- “Bao nhiêu năm chi n đ u đ b o v t qu c. Bây gi mình hãy gi nó”.

Chúng tôi nhìn nhau c m thông. H ng ôm lá c , áp vào m t, đôi m t H ng ch t t t. Sau cùng H ng cũng rán đ ng lên h i tôi:

- “Mau m i má và m y đ a nh lên”.

Khi m tôi và các con lên văn phòng, H ng nói rõ cho m tôi hi u vì sao ng i ph i ch t và tôi ph i s ng.

Vâng l nh H ng, tôi m i t t c sĩ quan binh sĩ còn t h p đ i nhà lên văn phòng. M i ng i đ ng x p hàng nghiêm trang và vô cùng c m đ ng. Gi phút t bi t sanh ly gi a nh ng ng i t ng bao ngày s ng ch t bên nhau. H ng đ ng c nói:

- “Tôi không b các anh và đ a v con tr n sang ngo i qu c. Nh các anh đã bi t, cu c hành quân ch a chi đã b g y đ n a ch ng. Tôi không ph n công vào phút chót là vì dân chúng. Tôi không mu n Viết C ng pháo kích b a bãi, bi n C n Th thành An L c th hai. Tôi cũng không ch u nh c đ u hàng. Các anh đã t ng c ng tác v i tôi, nh ng lúc các anh l m l i, tôi r y la. R y la không có nghĩa là ghét b . R y la đ m n th ng nhau, đ xây đ ng nhau.

M c đ u đ t n c ta b bán đ ng, b dâng cho C ng S n, nh ng các anh không tr c ti p ch u t i v i qu c dân. Chính nh ng ng i tr c ti p n m v n m nh các anh, m i chính là nh ng k tr ng t i. Xin các anh tha th cho tôi nh ng l i l m, n u có. Tôi b ng lòng ch n cái ch t. T ng mà không gi đ c n c, không b o v đ c thành, thì ph i ch t theo thành, theo n c, ch không th b dân, b n c, tr n ch y, c u an. Tôi ch t r i, các anh hãy v v i gia đình, v con. Nh rõ l i tôi căn đ n: Đ ng bao gi đ b C ng S n t p trung các anh, dù t p trung đ i b t c hình th c nào. Tôi có l i chào vĩnh bi t các anh”.

T ng H ng đ a tay chào và b t tay t ng ng i m t. M i ng i đ u khóc. Đ n bên Thi u Tá Ph ng, Trung Úy Nghĩa, H ng g i g m:

- “Xin giúp đ giùm v con tôi. Vĩnh bi t t t c”.

M i ng i đ u đ ng yên không ai nói lên đ c l i nào. M tôi nhào l i ôm ch m l y ng i, xin

Bài Viết của Phu Nhân Tôi về Lê Văn Hoàng

Tác Giả: Phạm Thị Kim Hoàng
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 19:20

đồng c ch t theo. Hoàng an i m tôi, yêu c u m tôi c g ng chăm lo cho cháu ngo i. Hoàng ra nh cho t t c m i ng i ph i ra ngoài. Không ai ch u đi. Hoàng ph i xô t ng ng i ra c a. Tôi van xin:

- “Mình cho em i i ch ng ki n mình ch t”.

Ng i t ch i. Nghĩa ho ng s b ch y. Hoàng quay vào văn phòng đóng ch t c a i. Tôi g i gi t Nghĩa:

- “Nghĩa tr i v i tôi”.

Tôi b o Giêng tìm dao n y c a. Giêng b ch y nh bay. Nghĩa tr lên, đ ng tr c c a ch đ i. Có ti ng súng n nghe chát chúa. Tôi đ a tay xem đ ng h : 8g45 t i ngày 30 tháng 4 năm 1975. Ngày k t li u cu c đ i c a chúng tôi. Lê Văn Hoàng, anh đã ch t. Giêng run run i y dao n y c a. C a b t ra. Nghĩa lách mình nh ng tôi ch y vào phòng tr c. Hoàng ng ng i n m trên, n a ng i n m d i, hai cánh tay dang ra, cong lên và gi t m nh, toàn thân run r y t ng c n. Đôi m t Hoàng m to cãm h n. Mi ng Hoàng há ra, đôi môi m p máy. Tôi ôm ch m i y Hoàng i:

- “Mình, mình i! Mình còn i gì đ n dò em n a không?”

Hoàng không còn tr i đ c ti ng nào. Nghĩa gào lên n c n :

- “Thi u T ng! Tr i i, Thi u T ng!”

Giêng ch y vào ph Nghĩa đ i ng và chân, tôi đ đ u Hoàng, đ t n m ngay ng n trên gi ng. Máu tim nhu m th m áo tr n, t t đ c t m drap tr ng. Tôi đ a tay vu t m t cho ng i. Nghĩa v n gào khóc:

- “Thi u T ng! Thi u T ng i!”

Tôi b o Giêng:

- “Nói Hòa đ a H i, Hà, Qu c lên nhìn xác ba i n cu i. Đ n Ph ng cho Khi t, Hoàng gi i c u thang, b t c giá nào chũng ph i ngăn ch n Vi t C ng”.

Tôi đi tìm đ u đ n và đuôi đ n. Còn kh u súng, i lũng thay không bi t đ u. Đ n lúc t m r a ng i, thay drap đ y máu, tôi m i hi u. Tr c khi h n lià xác, v i ý chí cu i cùng, ng i còn bình tĩnh nhét kh u súng, đ u đ i n m. Có i ng i s tôi quá xúc đ ng, quên i h a, t sát theo. Bé H i lúc y năm tu i, ôm hai chân ba, khóc than, k i th m thi t. Bé Hà hai tu i, th ngây ôm chai s a, lên n m trên b ng ba, bé m tròn đôi m t to, ng c nhiên không th y ba đ a tay b bé nh m i khi.

Nghĩa đ n tho i kh p n i tìm Thi u T ng Nam, không th y tr i. Tôi v i v m đ c i nh truy n tin, lên máy g i liên i c v i Thi u T ng. Lúc ra máy, ch nh t n s , tôi ch nghe nh ng gi ng nói r c mùi C ng S n trên các t n s thu c đ n v c a chúng ta. Lũ Vi t c ng, ngày 30 tháng 4, tràn vào nhà. Ph ng c ng quy t ch n chúng c u thang. Chín gi r i, 30 tháng 4, chuông đ n tho i reo vang:

- “Alô, Alô, ai đây?”

- “Đ th a ch đó à? H Ng c C n đây”. Tôi bàng hoàng:

- “Anh C n! Có chuy n chi c n không?”

Tôi c g ng gi gi ng nói cho bình th ng, đ C n không nh n bi t s vi c x y ra. Trong đ n tho i, v phía C n, tôi có nghe ti ng súng i n nh thi nhau n m m. C n h i:

- “Thi u T ng đâu ch ? Cho tôi g p ông m t chút”. Tôi lúng túng vài giây:

- “Ông đang đ u đ ng quân ngoài kia”.

- “Ch ch y ra trình Thi u T ng, tôi c n g p. Trung Úy Nghĩa đâu ch ?”

- “Nghĩa đang b bên c nh Thi u T ng. C n ch m t chút nhé”.

Tôi áp ch t ng đ n tho i vào ng c. Mím môi, nhìn xác Hoàng r i nhìn sang Nghĩa tôi h i:

- “Đ i Tá C n đòi g p Thi u T ng, làm sao bây gi Nghĩa?” Nghĩa lúng túng:

- “Cô nói Thi u Tờng ch t r i”.

- “Không th nói nh v y đ c. Đ i Tá C n đang c chi n v i Vi t C ng”.

Trí óc tôi ch t lóe sáng phi th tờng. Tôi mu n C n chi n đ u anh hùng. S ng anh hùng. Ch t anh hùng. Tôi đ a máy lên gi ng quy t li t:

- “Thi u Tờng không th vào đ c. C n c n gì c nói. Tình hình Ch ng Thi n ra sao? Anh còn đ s c chi n đ u không? Tinh th n binh sĩ th nào? Đ ch ra sao?”

- “T i nó đ n t i tui quá. Tinh th n anh em v n cao. Ch h i Thi u Tờng còn gi y l nh không?”

- “C n vui lòng ch chút”.

Tôi l i áp ch t ng đ n tho i vào ng c. C n ch t môi suy nghĩ. Tôi hi u l i C n h i. Trong tích t c tôi bi t khó c u vấn tình th . Nh ng tôi mu n H Ng c C n ph i luôn hiên ngang hào hùng. Tôi quy t đ nh:

- “Alô. C n nghe đây: L nh Thi u Tờng. Ông h i C n có s n sàng t chi n?”

C n đáp th t nhanh:

- “Lúc nào cũng s n sàng, ch ch !”

- “T t l m, v y thì y l nh”.

- “Đ , cám n ch ”.

Tôi buông máy g c xu ng bên xác H ng. N c m t trào ra, tôi kêu nho nh :

- “Vĩnh bi t C n. Vĩnh bi t C n!”

“Anh C n i, h n linh anh có ph ng ph t đầu đay, khi tôi ng i vi t l i nh ng dòng này, n c m t r i trên gi y, Anh có bi t cho r ng tr l i đ n tho i v i anh r i, tôi đau kh t t cùng không? Tha th cho tôi!” Đ i Tá H Ng c C n đã chi n đ u đ n viên đ n cu i cùng, anh đã hiên ngang hào hùng đ n gi phút chót c a cu c đ i. Hi u rõ H ng, hi u rõ tôi, bên kia th gi i không thù h n, ch c anh hi u rõ tâm tr ng c a tôi lúc b y gi , h n anh tha th cho tôi?

Kính th a toàn th quý v thu c thân b ng quy n thu c c a Đ i Tá C n. Kính th a quý v đã đ c nh ng giòng ch này. Xin quý v ch trách tôi sao dám quy t đ nh. Ng bi n tòng quy n. Tờng H ng đã ch t. Thi u Tờng Nguy n Khoa Nam ch a liên l c đ c. V ng i lính nghĩa quân tr ng đ n, khi Vi t C ng t n công, ch ng ch b t th ng, ch đã thay ch ng ph n công ác li t. Tôi không th đ m t ng i nh H Ng c C n đ a tay đ u hàng, h mình tr c Vi t C ng vào dinh t nh tr ng Ch ng Thi n.

11 gi đêm ngày 30 tháng 4, 1975. Đ n tho i l i reo. L n này, chính gi ng c a Thi u Tờng Nguy n Khoa Nam:

- “Alô, ch H ng!”

Tôi v a khóc, v a đáp l i Thi u Tờng:

- “Th a Thi u Tờng...”

Gi ng Tờng Nam bu n bã u u t:

- “Tôi bi t r i, ch H ng, tôi chia bu n v i ch , nghe ch H ng”.

Tôi v n n c n :

- “Thi u Tờng nghĩ sao v k ho ch đã gây đ ?”

- “H ng đã nói v i ch h t r i h ? Đành v y thôi. Không ph i l i chúng ta hèn nhát hay b cu c. S s p đ không c u vấn đ c vì l nh hành quân không đ c Đ i Tá... thi hành, phóng đ và l nh không t i tay các đ n v tr ng, l i yêu c u c a dân chúng, l i kêu g i c a tôi quá mu n màng, không hi u qu , khó c u vấn n i tình hình”.

Nói đ n đây, Thi u Tờng Nam h i tôi:

- “Ch bi t v đài phát thanh b n i ng ch ?”

- “Th a bi t. H ng cũng b o tôi nh Thi u Tờng v y. Bây gi Thi u Tờng đ nh li u l nào, có

đnh phn công không?”

- “Ch quên còn dân chúng sao? Công Sơn coi r mng dân, còn mình thì... Đảng ch th nào?”

- “Th a Thi u Tờng, chúng nó đã tràn đy d i nhà. Có vài tên đnh nhào lên, nhng b Giêng công quy t đui xu ng. Hi n chúng đang thu đ n tài s n”.

- “Còn m y chú đầu h t?”

- “Ch có Nghĩa và vài ba ng i lính i. Còn t t c đã b đi h t. Hng đã ch t r i, tôi không màng đ n tài s n. Mi n là chúng đng đng đ n xác Hng”

- “Ch t m li m Hng ch a?”

- “Th a ch a. V a t m r a, thay quần áo xong thì Thi u Tờng g i t i”.

- “Ch nên t m li m Hng ngay đi. Tôi s không còn k p. chúng nó s không đ yên”.

- “Thi u Tờng còn d y thêm đui u gì không? Chng i Thi u Tờng ch u đ u hàng th t sao?”

Ng i th dài trong máy. Ng i nói nhng i mà đ n ch t tôi cũng s không quên:

- “S phn Vi t Nam kh n n th đó, ch Hng i! Tôi và Hng đã s p đ t t m , hoàn t t k ho ch xong xuôi, còn b phn b i gi chót”.

Ng i chép mi ng th dài:

- “Thôi ch Hng i”.

Bng gi ng ng i tr m xu ng, ng m ngùi:

- “Hng ch t r i, ch c tôi cũng ch t! Chúng tôi làm Tờng mà không gi đ c n c thì ph i ch t theo n c”.

Gi ng ng i bình tĩnh và r n r i:

- “C g ng can đ m lên nhé ch Hng. Ch ph i s ng vì m y đ a nh . Đêm nay có gì nguy c p, nh g i tôi. N u g i không đ c, đ n Nghĩa g i Th y, i y m t mã m i”.

- “Đ , cám n Thi u Tờng”.

Nói chuy n v i Thi u Tờng xong, tôi b c ra lan can nhìn xu ng. D i sân, sĩ quan và lính tráng đã đi h t. Tr có Nghĩa còn i. Công rào b ng. Gió th i đong đ a cánh c a rít lên nhng ti ng k o k t bi ai. Mnh trắng cu i tu n 19 tháng 3 âm i ch chênh ch ch soi, v m đ m thê i ng nh xót th ng cho s phn Vi t Nam Công Hòa, cho trò đ i b đầu hng ph . Vi t đ n đây, tôi nh i t ng i c a Thi u Tờng Nguy n Khoa Nam, c a Đ i Tá T nh Tr ng t nh Ch ng thi n H Ng c C n. Tr n đ i tôi, làm sao tôi có th quên gi ng nói g p rút c a anh C n, gi ng tr m bu n c a Tờng Nam.

7 gi sáng ngày 1 tháng 5, năm 1975. V a t ng đ t đ n kinh Sám T nh Th trong nghi th c c u siêu cho Hng, tôi nghe có ti ng n c sau i ng. Quay i, chính là Trung Tá Tùng, bác sĩ tr ng Quân Y Vi n Phan Thanh Gi n, Công Th . Ông đ n thăm Hng i n cu i. Ông cho bi t ph i tr i Quân Y Vi n ngay vì Thi u Tờng Nguy n Khoa Nam đã t sát, xác còn n m t i Quân Y Vi n. Tờng Nam đã b n vào thái đ ng, lúc 6 gi sáng ngày 1 tháng 5, 1975. Cho đ n ch t, m t Tờng Nam v n m tr ng tr ng, u t h n, mi ng ng i há h c, đ n đau. Sau cu c đ n đàm v i ng i, tôi đã linh c m, bi t tr c chuy n gì s x y ra. Nhng khi nghe bác sĩ Tùng báo tin, tôi xúc đng vô cùng, tôi qu xu ng, h ng v Quân Y Vi n, n i Tờng Nam còn n m đó, c u nguy n:

- Xin Thi u Tờng tha th . Tôi không dám b xác Hng đ đ n vu t m t Thi u Tờng và lo vi c t m li m cho Thi u Tờng. Bây gi linh h n c a Thi u Tờng đã g p Hng, xin linh thiêng phò h cho m con tôi thoát kh i tay Công Sơn. Xin th ng xót cho quê h ng, cho dân t c chúng ta. Xin th ng xót cho toàn th anh em binh sĩ.

Trung Úy Nghĩa thay tôi đ n vi ng xác ng i. Trung Úy Thành, v ân nhân can đ m đ c bi t, đ n v i tôi trong gi phút nguy nan đó. Thành đã m i đ c Trung Tá Bia đ n t m li m cho

Bài Viết của Phu Nhân Tội ng Lê Văn Hoàng

Phạm Thị Kim Hoàng

Tháng 13; Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 19:20

Hoàng. Nhân vật ân nhân trong cơn biến loạn này, trở nên tôi xin ghi khắc sâu. 8 giờ sáng ngày 1 tháng 5, 1975, các sĩ quan quân đoàn, mặt thành phố, đến viếng xác Hoàng. Mẹ u nhím thay, khi gặp tôi nhúng còng sắt viên cũ, trong thoáng chốc, mặt Hoàng hé mở, nhìn lên. Và tôi trong đôi mắt ngơ ngác chột, có hai giòng lệ chảy. Mặt ngơ ngác chột đổ bóng lên. Ngồi khóc cho quê hương đất nước bị đất chìm trong điêu linh. Ngồi khóc cho đám tàn quân khốn khổ. Cho đến lúc chột, hai Tội ng Nam và Hoàng chia phân tách nguyên nhân thật bực, làm Hoàng khổ hạnh của hai ngơ ngác chột không ai lên tiếng nguyền nguyền lời trách móc về Địch Tá kia. Xin quý vị hiểu rõ giùm tôi. Tôi tôn trọng danh dự của hai ông, vợ con và gia đình hai ông. Trong hoàn cảnh căng thẳng của đất nước, khi lòng ngơ ngác mất niềm tin, hai ông cũng như nhím u ngơ ngác khác, thật sự đáng thương hơn đáng trách. Không hiểu hai ông có đi thoát, hay bị bắt bớ.

Vấn đề ngàn cân treo sợi tóc, mặt vài ngơ ngác dù đánh đổ đi cũng vẫn như cũ không nâng đỡ nên tòa nhà Việt Nam đang sụp đổ tang thương. Nhân vật, mặt ngày chúng ta còn mang trong ngơ ngác dòng máu của dân tộc Lạc Hoàng, còn hít thở đất khí trời, là mặt ngày chúng ta còn nên nên quê hương. Đó là món nợ thiêng liêng và cao quý mà ngôn loài ngơ ngác chột a tha di nên tở đởc sát nghĩa, và thật đúng ý. Sao chúng ta không noi gương oanh liệt của tiên, của cha ông, nên tiếp ý chí bất khuất của tiên nhân, để trang trọng món nợ ân tình đó? Sao chúng ta cứ lo chê bai, công kích, hăm dọa, đập chà nhau, để rồi vô tình làm lợi cho bọn cướp nước Cộng Sản? Đởc nhúng gì tôi khổ đởn trên, nhân vật tình hay mặt mai tôi, đã hiểu tất cả sự thật vì sao Tội ng Nam và Tội ng Hoàng đã phải bị sát đởc bởo nên tở t tháo. Không ai đem việc thành bại luồn anh hùng. Cũng chột bao giờ lấy tâm đởa tiều nhân đở đo lòng ngơ ngác quân tở. Chúng ta, nhân vật ngơ ngác còn sống, nhân vật ngơ ngác Việt Nam ở trong nước hay lưu vong khắp bốn phương trời, chúng ta phải nêu lên câu hỏi: Chúng ta đã làm đởc gì cho đởng họ thở nên với nhân vật ngơ ngác đã nên xuống?

Hoàng đã nên xuống không phải là vì hận nhất! Hoàng đã nên xuống là vì muốn bởo toàn Sáu Chột mà họ tình mang trên đởu: Tở Quởc, Danh Dở, Trách Nhím.

Nếu chột a làm đởc gì cho quê hương, xin hãy thở nên trọng lời phê phán vô ý thức. Đởng vô tình, thành tàn nhím nên nhím c nhím ngơ ngác dám chột cho Tở Quởc.

Phạm Thị Kim Hoàng